

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28364/2023
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији су пуномоћници Бошко Кнежевић, Никола Чепић и Милош Игић, адвокати из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 394/2023 од 04.07.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 394/2023 од 04.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 394/2023 од 04.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 124/21 од 01.12.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност – катастарску парцелу број ..., врста земљишта – земљиште у грађевинском подручју површине од 2.947 м², уписане у лист непокретности .. КО ..., у износу од 1.321.287,45 динара и за биљне културе на наведеној експроприсаној непокретности у износу од 228.486,00 динара, све укупно 1.549.773,45 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да плати предлагачу укупно 1.549.773,45 динара са законском затезном каматом од 01.12.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да накнади предлагачу трошкове ванпарничног поступка у износу од 146.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате, док је одбијен захтев за накнаду трошкова преко досуђеног до траженог износа од 188.500,00 динара са припадајућом каматом.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 394/2023 од 04.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено

првостепено решење у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбачен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној ревизији (члана 404. Закона о парничном поступку).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) према коме је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште (са биљним културама) у сврху реализације пројекта изградње државног пута Рума-Шабац-Лозница и обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати накнаду за преузето грађевинско земљиште.

Ревизијом се указује да је потребно одлучити о ревизији ради уједначавања судске праксе око начина одређивање висине тржишне вредности непокретности. У спроведеном поступку, нижестепени судови су тржишну вредност експроприсане непокретности утврдили на основу усаглашеног налаза и мишљења судских вештака грађевинске струке (и вештака пољопривредне струке у односу на вредност засађених биљних култура) у ситуацији када је утврђено да је планским документом донетим ради изградње државног пута, а пре правноснажности решења о експропријацији извршена промена намене земљишта из пољопривредног у грађевинско. Заузето правно становиште нижестепених судова за одређивање висине тржишне вредности експроприсане непокретности на основу налаза и мишљења судских вештака не одступа од правног становишта израженог кроз одлуке раније Врховног касационог суда и сада Врховног суда у којима је одлучивано у поступцима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, с обзиром да се извештајима Пореске управе процењује само тржишна цена експроприсаних катастарских парцела на основу новелираног члана 42. став 2. Закона о експропријацији.

Из наведених разлоге не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је Врховни суд, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој ванпарничној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овом ванпарничном поступку поднет је 25.10.2021. године и вредност предмета спора је 1.549.773,45 динара, што је испод ревизијског цензуса прописаног чланом 403. став 3. ЗПП, због чега ревизија противника предлагача није дозвољена.

Сходно наведеном, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, одлучио као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију нису били потребни предлагачу у овом поступку, Врховни суд је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП у вези члана 30. став 2. ЗВП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић